

पुराणविवरणम्

Dr POLA UMAMAHESWARA RAO

LECTURER IN SANSKRIT

Dr V.S.K.G.D.COLLEGE (A)

umamahesh.pola@gmail.com

VISAKHAPATNAM-530013.

भारतीयवाङ्मये पुराणानां उत्कृष्टं स्थानमस्ति ।
पारंपरितदृष्ट्या चारित्रिकदृष्ट्या च पुराणेभ्यः दिव्यं वस्तु च भारतीयवाङ्मये अन्यत्रास्ति ।

“ इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् ”
इति प्रमाणवाक्येन ज्ञायते यत् वेदज्ञानमवगन्तुं पुराणपठनं कर्तव्यमेव इति ।

पुराणशब्दविवरणम् :- व्याकरणदृष्ट्या पुराणशब्दस्य व्युत्पत्तिः "पुरा भवं" इति पुराणं
अत्यन्तप्राचीनं ग्रन्थः इत्यस्ति । प्राचीनकाले यत् अभवत् तत् पुराणमिति वदन्ति । यास्काचार्योऽपि
अस्य पदस्य अर्थं 'पुरा इत्यस्य अव्ययस्य' अन 'धातोः' पुराणमिति 'भवतीति' विवरणं कृतम् ।
“ पुरा अणति इदं सर्वं यत् ” तत् पुराणमिति शब्दार्थकादण्धातोः पुराणशब्दव्युत्पत्तिः
प्रदर्शिता, तथा

“ यस्मात् पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन उच्यते ” ब्र.पु.उं-भा-350 पा4154

पुरा अतिपूर्वकाले इदं जगत् अणन्ति भवतीत्यर्थः । यथा कथंचिदप्यस्तु अतिपुरातनं यद् वस्तु
तत् पुराणशब्दवाच्यमित्यत्र न कस्यापि विवादः । कोशकारो यः समरसिंहोऽप्याह ----

“ पुराणे प्रतनप्रत्नपुरातनं चिरन्तनाः ” इति
अति प्राचीनार्थक एवायं पुराणशब्दो विशेषणतया तत्र तत्र व्यवहियते,

पुराणः कूपः, पुराणं नगरं, पुराणं काव्यं, पुराणः पन्थाः, पुराणीराजधानीत्यादौ । इह तु विद्याप्रकरणे
प्रयुज्यमानोऽयं शब्दोऽतिपुरातनीं विद्यामभिधाति । सर्वत्र एवं व्यवहियते यत् प्राचीना विद्या
पुराणविद्या भवतीति याज्ञवल्क्येनैवमुक्तम् ।

“ पुराणानां सर्वविद्यासु प्राथम्यम् ” इति । या.स्मृ अं -श्लो-3

अत एव भगवतायाज्ञवल्क्येन विद्यागणना प्रसङ्गे सर्वासु विद्यासु पुराणस्य प्राथम्यं उदीरितम्।

" पुराणन्यायमीमांसा धर्मशास्त्राङ्गमिश्रिताः ।

वेदाः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दश ॥ या.स्मृ अं -श्लो-3

पुराणेषु च स्पष्टमुक्तम् ---

“प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं ब्रह्मणा स्मृतम् ।

अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिर्गताः ॥" वा-पु खं 1154

किञ्च “ इतिहास पुराणानि पञ्चमं वेदमीश्वरः” इति श्रीमद्भागवते बहुत्र दृश्यते।

तेन सर्वविद्यासु प्राथम्यमुपगतेयं पुराणविद्येतिस्फुटी भवति ।

पुराणलक्षणम् :- अथास्यां पुराणविद्यायां प्राधान्येन के के विषया प्रतिपाद्यन्ते, के वा तत्र अप्राधान्येन संगृह्यन्ते इत्यादि पुराणाऽधारेणैव निरूपणीयम् । तत्र प्रायेण सर्वेषु पुराणेषु पञ्च लक्षणानि व्याख्यातानि । अतः पञ्च विषयाः प्राधान्येन पुराणविद्यायां अन्तर्भवन्तीति तात्पर्यम् । अनेकैः विधेयं लक्ष्यते विज्ञायते इति तल्लक्षणम्। तच्च विद्यास्वरूपा न्तर्गतमिति तस्य स्वरूपं ज्ञातव्यम् भवति ।

“सर्गश्च प्रतिसर्गरच वंशोमन्वन्तराणि च ।

वंश्यानुचरितं चैव पुराणं पञ्च लक्षणम् ”॥ वि.पु 3 अंशे श्लो-24

लक्षणमिदं किञ्चित् पाठभेदेन एकरूपेण वा विष्णुपुराणे, मार्कण्डेयपुराणे, अग्निपुराणे, भविष्यपुराणे, ब्रह्मवैवर्तपुराणे, वराहपुराणे, स्कान्दपुराणे, कूर्मपुराणे, मत्स्यपुराणे, गरुडपुराणे, ब्रह्माण्डपुराणे, शिवपुराणे, देवी भगवते अन्यत्रापि च लभ्यते । सर्गोनाम सृष्टिः, जगतः उत्पत्तिः, प्रतिसर्गोनाम दृश्यमानस्याऽस्य सर्वस्य प्रलयः, वंशः उपादान भूतानां तत्त्वानां, देवादीनां, मनुष्याणां च उत्पत्तिपरंपरा, वंश्यानुचरितम्, च तत् तदवंशभवानां विषये यद्विशिष्य वक्तव्यं तद्विवरणम्। अत्रैव तत्तन्मनुष्यवंशप्रसूतानां महर्षिणाम् राज्ञां च चरितान्यपि समाविष्टानि । “ मन्वन्तरं तु सृष्ट्यादीनां कालव्यवस्थापणं ” इति सामान्येन शब्दानामेषां विवरणमणि तत्र तत्र प्राप्यते । क्वचित् प्रतिसर्गपदेन “ आदिसृष्टेरनन्तरं जायमाना अवान्तसृष्टिरपि व्याख्यायते, प्रलयस्तु सृष्टिं प्रातिलोभ्येन व्यवस्थापनीय इति तदाशयः। अत्र प्रतिसर्गपदस्थाने विसर्गपदं केचिन्निवेशयन्ति । वंश्यानुचरितस्थाने वंशानुचरितमिति बहुत्र पाठः । तत्र वंशभवानामनुचरितमिति मध्यमपदलोपी समास आश्रयणीयः, वंशे भवानां चरितं वंशे एव समारोप्यं वा इति व्याख्येयम्, इति पुराणस्य पञ्चलक्षणम् ।

पद्मपुराणे तावत् --

“ पुरा परंपरा वक्ति पुराणं तव वैस्मृतम् ” इति प.पु 1-2-58

दृश्यते, यद्यपि पुरातनः ग्रन्थः सर्वोऽपि प्रामाणिकः न, परन्तु पुराण शब्दः रूढ्यर्थः तावत् विख्यातानि अष्टादश पुराणानि बोधयति । तस्मात् पुराणमित्युक्ते अष्टादशमहापुराणानि संगृह्यन्ते ।

अष्टादशपुराणानि:-

“ मद्भयंभद्वयं चैव ब्रत्रयं वचतुष्टयम् ।

अनापक्रूस्कलिंगानि पुराणानि प्रचक्षते ।।

भगवान् व्यासमहर्षिः एषा पुराणानां कर्ता इति बुधाः निश्चयं कृतवन्तः ।

“ ब्राह्मं दशसहस्राणि पाद्मं पञ्चोनषष्टि च ।

श्री वैष्णवं त्रयोविंशच्चतुर्विंशति शैवकम् ॥ ” श्री भा. 12-13-4

दशाशत

श्री भगवतं नारद पंचविंशतिः । मार्कण्ड नव वाहन च दशपंच चतुरशतम् ॥

“दशाष्टौ श्री भागवतं नारदं पञ्चविंशतिः ।

मार्कण्डं नव वाहनं च दशपञ्च चतुश्शतम् ” ॥ श्री.भा. 12-13-5

“चतुर्दश भविष्यंस्यात्तथा पंचशतानि च ।

दशाष्टौ ब्रह्मवैवर्त लैङ्गेका लैङ्गेकादशैव तु ॥ श्री.भा. 12-13-6

“ चतुर्विंशति वाराहमेकाशीतिसहस्रकम् ।

स्कान्दं शतं तथाचैकं वामनं दशकीर्तितम् ॥ श्री.भा. 12-13-7

“ कौर्म सप्तदशाख्यातं मात्स्यं तत्तुचतुर्दश ।

एकोनविंशत् सौपर्णब्रह्माण्डं द्वादशैव तु ॥ श्री.भा. 12-13-8

एवं पुराणसन्दोहश्चतुर्लक्ष उदाहृतः ।

तत्राष्टादशसाहस्र श्री भागवतमिष्यते ॥ श्री.भा. 12-13-9

ब्रह्मपुराणे दशसहस्रश्लोकानि, पदमपुराणे पंचोत्तुषष्टि
सहस्रं, विष्णु पुराणे त्रयोविंशत्सहस्रं, शिवपुराणे चतुर्विंशति सहस्रं, श्रीमद् भागवतपुराणे
अष्टादशसहस्रं, नारदपुराणे पंचविंशतिसहस्रं, मार्कण्डेयपुराणे नवसहस्रं, अग्निपुराणे पंचदशसहस्र
चतुश्शतम्, भविष्यपुराणे चतुर्दशसहस्र पंचशतम्, ब्रह्मवैवर्तपुराणे अष्टादशसहस्रं, लिंग पुराणे
एका दशसहस्रं, वराहपुराणे चतुर्विंशतिसहस्रं, स्कान्दपुराणे एकाशीतिसहस्र एकशतं, वामनपुराणे
दशसहस्रं, कूर्मपुराणे सप्तदशसहस्रं, मत्स्यपुराणे चतुर्दशसहस्रं, गरुड पुराणे एकोन विंशति
सहस्रं, ब्रमाण्डपुराणे द्वादश सहस्रं, एवं रीत्या अष्टादशपुराणेषु चतुर्लक्षश्लोकाः सन्ति।
